

40

27da
nóvbr.*Bréf landshöfðingjans (til biskupsins).*

Eptir að landshöfðinginn hafði borið upp fyrir ráðgjafanum fyrir Ísland erindi herra biskupsins frá 11. septbr. þ. á., þar sem þér í tilefni af því, að prófóstum hér á landi með allrahæstum úrskurði 20 maí þ. á. er veitt hin sama nafnbót og prófóstum í Danmörku og hvorirtveggja settir í fjórða flokk tíginna manna, spyrið hvort prófastar á Íslandi séu eigi lausir við að gjalda nafnbótaskatt og óskið, að þeir ef það á móti von skyldi ekki vera, verði með allrahæstum úrskurði undanþegnir frá áminstri gjaldskyldu, hefir ráðgjafinn í bréfi frá 7. þ. m. kynt mér, að það efalaust hafi verið álitid, þá er hinn nefndi konungsúrskurður var gefinn út, að prófastar á Íslandi skyldu ekki greiða skatt af nafnbót þeirri, er þeim var veitt með greindum úrskurði, og að því skuli ekki fyrst um sinn krefja þá um þenna skatt, en að það að öðru leyti muni verða gjört að umhugsunarefni, hvort nauðsynlegt sé að útvega sérstakan konungsúrskurð eðr lagabod um þetta.

Þetta er hérmeð gefið yður herra biskup til vitundar.

41

27da
nóvbr.*Bréf landshöfðingjans (til amtmannsins yfir suðr- og vestrumdæminu).*

Ráðgjafinn fyrir Ísland hefir 7. þ. m. ritað mér á þessa leið: Þú hefir í þóknarlegu bréfi frá 20. ágúst síðastliðnum hafið þér herra landshöfðingi, um leið og þér skýrduð frá umsjónarferð yðar í sumar er leið í hinum 3 ömtum Íslands, skotið til úrlausnar ráðgjafans spurningu, er amtmadrinn yfir suðr- og vestrantínu hafið sett fram um það, hvort eigi að greiða kostnað yðar til fararskjóta á þessari ferð úr jafnaðarsjóðum amtanna, og hafið þér jafnað þessum kostnaði á þá samkvæmt opnu bréfi frá 10. febr. 1847. Eptir ætlun amtmannsins heimilár þetta bréf að eins að leggja á jafnaðarsjóðina ferðakostnað nokkurra tiltekinna embættismanna, sem á þeim tíma, er lagabod þetta kom út, áttu heimtingu á flutningi ókeypis á embættisferðum sínum, en það eigi sér ekki stað um landshöfðingjann, því embætti hans hafi verið stofnað síðar.

Þér herra landshöfðingi eruð þar í mót ekki í vafa um það, að opið bréf frá 10. febr. 1847 verði heimfært á ferðakostnað landshöfðingjans, bæði af því, að orðin í hinu nefnda lagabodi verði eigi skilin öðruvísi, en að þau með tilliti til allra þeirra embættismanna á Íslandi, sem samkvæmt embættisstöðu sinni eigi að ferðast þar í alþjóðlegu erindi, aftaki skyldu gjaldþegnanna til að flytja þá sjálfir, og af því hvernig skylda þessi sé undirkominn á Íslandi, því ókeypisflutningr hafi upprunalega einmitt verið veittr fremr öðrum þeim embættismanni, er landshöfðinginn er kominn í staðinn fyrir, sem sé umboðsmanni konungs, og sé honum heitið slíkum flutningi í opnu bréfi 10. maí 1650, en kauplaus flutningr hafi eigi verið veittr amtmönnum fyrr en með konungsbréfi 16. maí 1829.

Af þessu tilefni skal eigi undanfella þjónustusamlega að tjá yðr til þóknarlegrar leiðbeiningar og birtingar, að ráðgjafinn aðhyllist skoðun þá, er herra landshöfðinginn hefir látið í ljósi.

Þetta tilkynnist yðr herra amtmadr með þessu bréfi.

42

27da
nóvbr.*Bréf landshöfðingjans (til amtmannsins yfir suðr- og vestrumdæminu).*

Samkvæmt tillögum landshöfðingjans hefir ráðgjafinn fyrir Ísland með bréfi 9. þ. m. samþykkt, að konsul Randrup í Reykjavík og stórkaupmanni Lefolii í Kaupmannahöfn endrgjaldist, hinum fyrrnefnda 24 rd. 64 sk., sem eru aðflutningsgjald fyrir 296 potta af spiritus, er höfðu lekið úr 2 tunnum fluttum á skipinu Nancy í síðastliðnum júnímánuði hingað til Reykjavíkr, hinum síðar nefnda 158 rd. 40 sk., er greiddir hafa verið sem tollr